

Sobre el naixement i la classificació de les Religions

Les primeres formes de religió s'intueixen a partir d'una sèrie d'enterraments i de símbols del paleolític. Son unes formes religioses que expressen ja una relació vers el més enllà, sobretot les restes d'enterraments i les pintures.

En aquesta primera època la religió va molt lligada a l'entorn del

grup humà on es desenvolupa. Així reconeixem dos estils inicials diferents: el que correspon als pobles sedentaris i el que correspon als pobles nòmades.

- Els pobles sedentaris són aquells que en trobar-se bé allà on estan no tenen necessitat de marxar. A la vall de l'Indo es trobaren restes d'aquests pobles.

Les seves divinitats sempre són femenines, deesses a partir de l'arquetipus de la mare ja que estan en les seves terres com si estiguessen al ventre d'una mare; la terra els alimenta igual que la mare als fills.

Per aquests pobles la concepció del temps és cíclica, no hi ha res nou, no hi ha història. El futur el fixen els astres i no és més que la repetició del present.

- Els pobles nòmades, per el contrari, estan en continu moviment. Es mouen per necessitat en busca d'unes terres millors. L'arquetipus de divinitat és el pare ja que l'infant al pare el veu menys que a la mare, és més llunyà i se'l tem més perquè és l'encarregat d'iniciar l'infant en la caça i en la duresa de la vida.

El temps en aquests pobles no és cíclic sinó que continuament hi ha novetats; per a qui fa camí no hi ha dos dies iguals.

Ningú no coneix el fu-

tur i els astres només serveixen per a orientar el camí. Els símbols dels nòmades són tot allò que evocui la figura del mascle: toro, boc, símbols fal·lics...

Avui dia encara hi ha pobles d' Austràlia, Amazonia o Africa que mantenen formes de religiositat primitiva.

A partir del s. VI a. C. aquests dos grups de religiositats primitives que hem vist generen tres grans corrents dins la mentalitat oriental:

- A l'Orient llunyà s'originen les religions **místiques**. La principal és l'Hinduisme amb les seves branques brahmanica i vèdica, el Budisme, el Jainisme i el Taoisme.

- A l'Orient mitjà apareixen les religions **profètiques**: Zoroastrisme, Judaisme, Islam i Cristianisme.

- La tercera corrent s'origina a Grècia i engloba altres sistemes que intenten donar resposta a la vida dels humans i que, en última instància, desem-

bocarien en els tres "mestres de la sospita"; Freud, Marx i Nietzsche.

Les religions místiques posen l'accent en la interioritat, infravalorant o fins i tot ignorant el que prové dels sentits, del món exterior. A la divinitat s'arriba a partir de l'ànima individual.

Tenen a veure amb les primitives religions

sedentàries pel que fa al retorn a l'interior, al ventre de la mare.

Aquest ventre de la mare seria el que uns anomenen nirvana o d'altres brahman: la gota d'aigua que pateix fins que no torna a l'oceà. Així el budisme proposa l'apagament de les passions, dels estímuls. No desitjar res és el nirvana.